

F. t. l. vedr. pension og hjælp til enker m. fl.

D. Lovforslagets »afsmitning« på de 60-66-årige.

Det nye sociale kriterium for de 55-59-årige vil åbne mulighed for en mildere bedømmelse både i de rent sociale og i de blandede lægelige og sociale tilfælde vedrørende ansøgere mellem 60 og 67 år. I praksis har der været tilbøjelighed til at dispensere, når der kun er kort tid til normal tilgangsalder, medens der har været udvist større tilbageholdenhed, når en ansøger er i begyndelsen af tresserne. Dette hænger sammen med en vis tilbageholdenhed med at acceptere den aldersbetingede reduktion i arbejdsmuligheden. Det nye kriterium vil formentlig smitte af på *de ældre arbejdsgrupper* (de 60-66-årige), dog væsentligst for de 60-64-årige, således at arbejdsformidlingens vurdering af mulighederne for genplacering vil blive tillagt større vægt end hidtil.

E. Administrative og økonomiske konsekvenser.

Lovforslagets udvidelse af adgangen til førtidig folkepension vil medføre et administrativt merarbejde såvel i kommunerne, som i amtskommunernes socialcentre og revaliderings- og pensionsnævnene. Det gælder den administrative indsats forinden selve pensionstildelingen, den løbende sociale opfølgning og genoptagelse af den enkelte sag ved tilkendelsesperiodens udløb. Til gengæld vil der blive tale om en administrativ lettelse for især kommunernes socialforvaltninger i det omfang, den udvidede pensionsadgang udgør et alternativ til ydelse af kontant hjælp efter bistandsloven.

Det må således skønnes, at der ikke for kommunernes vedkommende vil være væsentlige administrative konsekvenser forbundet med en gennemførelse af forslaget, medens dette for amtskommunerne vil betyde et mindre administrativt merarbejde.

Ordningen vil tillige betyde et vist administrativt merarbejde for arbejdsformidlingen. Det kan skønnes, at løsningen af arbejdsformidlingens opgaver i denne forbindelse vil kræve, at der tilføres arbejdsformidlingen personalemæssige ressourcer af en størrelsesorden 8 arbejds konsulenter.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser af en udvidelse af adgangen til førtidig folkepension har pensionsreformarbejdsgruppen i den ovenfor nævnte betænkning anslået antallet af potentielle 55-59 årige pensionister til omkring 1.500 personer. Dette tal, som er behæftet med betydelig usikkerhed, er skønnet særligt ud fra arbejdsløhedssituationen i 1971-72. Pensionsudgiften til disse nye pensionister anslås af arbejdsgruppen til knap 25 mill. kr. årligt i PL-niveau oktober 1975.

Regeringen skønner ud fra det nuværende høje-

re arbejdsløhedsniveau og det nuværende antal tilkendelser af førtidig folkepension til 60-66 årige den årlige tilgang af 55-59-årige førtidige folkepensionister til ca. 1.500. Det kan endvidere anslås, at nyordningen først får sin fulde virkning efter 3 års forløb, og at antallet af 55-59-årige pensionister herefter vil være ca. 3.000. Også disse skøn er behæftet med betydelig usikkerhed.

Indførelse af førtidig folkepension på socialt grundlag til 55-59-årige personer må antages at ville medføre en stigning i antallet af 60-66-årige førtidige folkepensionister, idet en væsentlig del af de nye 55-59-årige pensionister ved 60 års alderen formentlig vil overgå til varig pensionsstatus. En del af disse må dog antages at ville have fået pension også efter de i dag gældende regler. Hertil kommer, at der administrativt har kunnet finde en lempelse sted i praksis for tilkendelse af førtidig folkepension til 60-66-årige i lighed med de regler, der nu fastsættes. Det er vanskeligt at skønne, hvor stor en stigning det nævnte forhold vil bevirke i bestanden af 60-66-årige pensionister. Med betydelig usikkerhed kan dog anslås en stigning af størrelsesordenen ca. 2000.

Udover merudgiften til pension kommer visse merudgifter til personlige tillæg, boligsikring og særligt børnetilskud m.v. Der fremkommer på den anden side betydelige besparelser, især på udgifterne til kontanthjælp efter bistandsloven.

Bruttoudgifterne til pensioner i finansåret 1977-78 kan herefter anslås til 25-30 mill. kr. i PL-niveau april 1976, medens besparelserne kan anslås til ca. halvdelen heraf. Da besparelserne deles med omtrent halvdelen til staten og halvdelen til kommunerne, vil nettomerudgiften for staten således kunne anslås til ca. 20 mill. kr. i 1977-78.

I 1978-79 kan bruttomerudgifterne anslås til ca. 60 mill. kr., medens nettomerudgifterne for staten vil udgøre ca. 45 mill. kr. I 1979-80 vil de tilsvarende tal være henholdsvis ca. 70 og 55 mill. kr., medens de i 1980-81, hvor nyordningen må forventes at få sin fulde virkning, kan anslås til at udgøre henholdsvis ca. 85 og 65 mill. kr. Besparelserne for kommunerne kan således, når ordningen er fuldt udbygget, anslås til ca. 20 mill. kr.

Det må understreges, at der er betydelig usikkerhed forbundet med de nævnte tal, bl. a. som følge af, at størrelsen af den endelige fremtidige pensionistbestand vil afhænge af en lang række faktorer, herunder især aldersfordelingen blandt de personer, der tilkendes pension og ændringer i beskæftigelsessituationen.

Endvidere må det understreges, at der er tale om en forsøgsordning, hvorigennem bl. a. behovet